

4. Har klagandebolaget i ett fall som liknar det i målet vid den nationella domstolen rätt att dra av ingående mervärdesskatt för förvärv av fastighet, i förevarande fall en etagevåning i Sofia?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Talan väckt den 5 april 2011 — Europeiska kommissionen mot Republiken Frankrike

(Mål C-164/11)

(2011/C 186/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Mölls)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiv 2003/96/EG (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att anpassa sitt system för elbeskattning för att följa direktivet, trots att den övergångsperiod som föreskrivs i artikel 18.10 andra stycket i detta direktiv har löpt ut, och

— förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen har till stöd för sin talan gjort gällande att Republiken Frankrike, trots att den övergångsperiod som medgetts svaranden fram till den 1 januari 2009 har löpt ut, inte har anpassat alla aspekter i sitt system för elbeskattning till bestämmelserna i direktivet. Enligt de franska myndigheterna innebär lag nr 2010-1488 av den 7 december 2010, som antogs och trädde ikraft efter utgången av den frist som angetts i det motiverade yttrandet, ett införlivande av direktivets bestämmelser med nationell rätt. Enligt kommissionen bör förevarande talan bifallas med hänsyn till situationen i den nationella rätt som var tillämplig vid tidpunkten då den frist som angavs i det motiverade yttrandet löpte ut.

Kommissionen har framhållit att Republiken Frankrike i vart fall ännu inte har anpassat alla aspekter i sitt system för elbeskattning till bestämmelserna i direktivet. Sökanden avvisar således de nationella myndigheternas argument enligt vilket direktivet inte innebär att höjningar av punktskatten beroende på ifrågasvarande geografiska zoner är förbjudna. I det föreskrivs istället principen om en enhetstaxa för all elkonsumention som sker i en

och samma medlemsstat och undantag från denna princip anges uttömligt i artiklarna 5, 14, 15 och 17.

Kommissionen avvisar även de franska myndigheternas påstående att "bibehållna differentierad skattesatser" inte innebär någon risk för bedrägerier, för extra utgifter för operatörerna eller utgör ett hinder för utländska leverantörers inträde på marknaden.

(¹) Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, s. 51).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 18 april 2011 — CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI) mot Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

(Mål C-179/11)

(2011/C 186/23)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: CIMADE, Groupe d'information et de soutien des immigrés (GISTI)

Svarande: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'Immigration

Tolkningsfrågor

1. Utgör rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 en garanti för att en asylsökande som den mottagande medlemsstaten med tillämpning av rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 har anmodat en annan medlemsstat — vilken enligt den förstnämnda medlemsstaten har ansvaret för att pröva ansökan — att överta, kommer i åtnjutande av de miniminormer för mottagande som anges i nämnda direktiv så länge förfarandet med avseende på försörjning eller övertagande av försörjningen av denna andra medlemsstat pågår?

2. För det fall denna fråga ska besvaras jakande:

a) Upphör den första medlemsstatens skyldighet att garantera miniminormerna för mottagande när den anmodade staten godtar anmodan, eller när denna stat faktiskt börjar tar sig an eller övertar asylsökanden, eller vid någon annan tidpunkt?